

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Europaudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 22. februar 2018
Kontor: Statsrets- og Menneske-
retskontoret
Sagsbeh: Marie Rose-Maron
Sagsnr.: 2018-0032/06-0032
Dok.: 643218

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 63 (Alm. del), som Folketingets Europaudvalg har stillet til justitsministeren den 25. januar 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kenneth Kristensen Berth (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Morten Holland Heide

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 63 (Alm. del) fra Folketingets Europaudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for Menneskerettighedsdomstolens behandling af den såkaldte Paposhvili-sag, herunder hvor lang tid der har været afsat til fremlæggelse, behandling og votering. Ministeren bedes desuden oplyse, hvad den almindelige sagsbehandlingstid og sagsgang er ved Menneskerettighedsdomstolen.”

Svar:

1. En beskrivelse af sagsgangen ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol findes i Justitsministeriets vejledning ”Sådan klager du til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (2014)”, pkt. 9, hvor følgende fremgår:

” 9. Hvordan behandler Domstolen klagen?

Når Domstolen har modtaget en klage, er det i første omgang Domstolens sekretariat, der ser på sagen. Sekretariatet vil registrere klagen, medmindre det er nødvendigt at anmode klageren om at komme med flere oplysninger, dokumenter eller bemærkninger til klagen. Klageren vil endvidere få tilsendt en klageformular, som klageren skal udfylde og returnere, hvis en sådan ikke allerede er udfyldt. Når sekretariatet har modtaget det ønskede materiale fra klageren samt klageformularen, vil klagen blive registreret i Domstolen som en formel klage. Hvis klager ikke reagerer på sekretariatets henvendelse, vil klagen blive destrueret efter ét år.

Fra det tidspunkt, hvor klagen er registreret, vil enhver kunne få lov til at se i klagesagen hos Domstolen, medmindre Domstolen beslutter, at klagesagen eller en del af den ikke skal være tilgængelig for offentligheden. Der er med andre ord aktindsigt i registrerede klagesager, men klageren kan anmode om, at klagerens navn ikke offentliggøres [...].

[Klagen vil herefter blive behandlet af en enkeltdommerformation, af en komité på 3 dommere eller i et kammer bestående af 7 dommere. Enkeltdommerformationen, komitéen eller kammeret afgør først, om de formelle klagebetingelser er opfyldt (på engelsk tales om klagens ”admissibility”). [...] Hvis klagen ikke opfylder betingelserne for at kunne blive behandlet, vil den blive afvist. Enkeltdommerformationens, komitéens eller kammerets beslutning om afvisning er endelig. Klagesagen vil derfor være afsluttet, hvis den bliver afvist på dette punkt.]¹

¹ Afsnittet er i forhold til teksten i vejledningen opdateret, så muligheden for, at klagen behandles af en enkeltdommerformation, fremgår.

[Hvis klagen ikke afvises, kan en komité ved enstemmighed antage klagen til behandling og samtidig afsige dom om klagens grundlag, hvis det af sagen omhandlede spørgsmål vedrørende fortolkning eller anvendelse af konventionen eller de dertil knyttede protokoller allerede er afgjort i Domstolens faste retspraksis. En sådan dom er endelig. Hvis en klage ikke er afgjort af en komité, vil dens behandling fortsætte i kammeret.]² Kammeret kan bede den stat, som klagen vedrører, om statens opfattelse af klagesagen. Statens bemærkninger kan både angå spørgsmålet om, hvorvidt klagen kan antages til realitetsbehandling ("admissibility"), og klagens indhold ("merits"). Domstolen sender herefter statens bemærkninger til klageren, der får lejlighed til at komme med sine bemærkninger hertil. Domstolen fastsætter altid en frist for, hvornår staten eller klageren skal aflevere eventuelle bemærkninger, og der kan ikke indleveres bemærkninger eller andre dokumenter til Domstolen efter fristens udløb. Kammeret kan på et hvilket som helst tidspunkt under sagens behandling indkalde klageren og staten til et offentligt retsmøde, hvor parterne kan fremføre deres synspunkter mundtligt, men det sker dog sjældent. Domstolen kan også bede parterne om yderligere skriftlige bemærkninger.

Et eventuelt erstatningskrav skal fremsættes i de skriftlige bemærkninger til klagesagen, eller – hvis klageren ikke skal give skriftlige bemærkninger til klagesagen – senest to måneder efter Domstolens afgørelse om, at klagesagen opfylder betingelserne for at blive behandlet.

Kammeret vil forsøge at få klageren og staten til at indgå et forlig umiddelbart efter, at kammeret har fået klagen til realitetsbehandling. Hvis parterne forliger sagen, vil kammeret afslutte sagen ved at træffe en afgørelse, der beskriver sagen og forliget.

Hvis parterne ikke indgår et forlig, skal kammeret afsige en dom. I dommen tager kammeret stilling til, om staten har overtrådt konventionen ved at have krænket en eller flere af de rettigheder eller friheder, som staten skal respektere efter konventionen eller tillægsprotokollerne.

Hvis klagesagen rejser væsentlige spørgsmål om fortolkningen af konventionen eller tillægsprotokollerne, eller hvis løsningen af et spørgsmål i kammeret kan få et resultat, der er uforeneligt med en dom, der tidligere er afsagt af Domstolen, kan kammeret på et hvilket som helst tidspunkt overlade sagen til behandling i Storkammeret, der består af 17 dommere.

Hvis staten eller klageren mener, at kammerets dom er forkert, kan de hver især inden 3 måneder efter den dag, hvor dommen er afsagt, anmode om, at sagen indbringes for Storkammeret. Et udvalg på 5 af

² Afsnittet er i forhold til teksten i vejledningen opdateret, så muligheden for, at klagen behandles af en komité, fremgår.

Storkammerets dommere skal derefter beslutte, om sagen skal indbringes for Storkammeret. Det skal den, hvis udvalget mener, at sagen rejser et væsentligt spørgsmål om fortolkningen eller anvendelsen af konventionen eller protokollerne, eller at den vedrører et væsentligt emne af generel vigtighed. Godkender udvalget en anmodning om, at sagen indbringes for Storkammeret, vil Storkammerets dom være den endelige afgørelse af sagen.

Hvis udvalget ikke mener, at sagen rejser væsentlige spørgsmål eller vedrører et væsentligt emne, er kammerets dom den endelige afgørelse af klagesagen. Det er kammerets dom også, hvis klagesagens parter ikke inden udløbet af fristen på 3 måneder har bedt om, at sagen henvises til Storkammeret.”

2. For så vidt angår Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols behandling af sagen Paposhvili mod Belgien, kan Justitsministeriet oplyse, at klager, Georgie Paposhvili, indgav en klage til Domstolen den 23. juli 2010. Samme dag anmodede klager Domstolen om i medfør af regel 39 i Domstolens Procesreglement at træffe afgørelse om, at klager ikke måtte udsendes af Belgien. Den 28. juli 2010 anmodede Domstolen den belgiske regering om ikke at udsende klager, mens sagen fortsat verserede ved Udlændingenævnet i Belgien (”Aliens Appeals Board”).

Sagen blev henvist til Domstolens femte afdeling, hvor et kammer bestående af 7 dommere afsagde dom i sagen den 17. april 2014.

Den 14. juli 2014 anmodede klager i medfør af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 43 Domstolen om, at sagen blev henvist til Storkammeret. Et udvalg på 5 af Storkammerets dommere godkendte den 20. april 2015 anmodningen.

Klager og den belgiske regering fremkom herefter med yderligere skriftlige bemærkninger.

Den georgiske regering tredjepartsintervenerede i sagen, og Menneskerettighedscenteret ved Ghent Universitet afgav skriftlige bemærkninger.

Den 16. september 2015 var der offentligt retsmøde i sagen i Strasbourg. Dommerne i sagen voterede den 16. september 2015 samt den 20. juni, den 22. september og den 17. november 2016.

Den 13. december 2016 afsagde Storkammeret dom i sagen.

3. Justitsministeriet er ikke i besiddelse af en oversigt over den gennemsnitlige sagsbehandlingstid ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. I den forbindelse bemærkes, at Domstolen hvert år udgiver en årsrapport, senest i 2017. Årsrapporten kan findes på Domstolens hjemmeside og kan tilgås via følgende link: http://echr.coe.int/Documents/Annual_report_2017_ENG.pdf. Årsrapporten indeholder imidlertid ikke oplysninger om den gennemsnitlige sagsbehandlingstid ved Domstolen.